

VENDIM
Nr. 7, datë 18.6.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS

Gjykata Administrative e Apelit, e përbërë prej: Kastriot Selita, Lindita Sinanaj, Alkelina Gazidedja, Artur Malaj, Altina Nasufi, gjyqtarë, asistuar nga sekretare gjyqësore Visela Kashari, shqyrtoi në Tiranë, në seancë gjyqësore publike çështjen administrative nr. 8, Regj., që u përket palëve:

PADITËS: Dhoma Kombëtare e Përmbauesve Gjyqësorë Privatë, me seli në Tiranë, përfaqësuar në gjykim nga avokati Genci Çifligu me autorizimin nr. 189, Prot. datë 8.5.2014.

TË PADITUR: 1. Ministria e Financave, përfaqësuar nga Heralda Jahollari dhe Isida Koka, me autorizimin nr. 5705/3 prot., datë 20.5.2014.

2. Ministria e Drejtësisë (në mungesë)

- Me pjesëmarrjen e Avokaturës së Shtetit, përfaqësuar nga Kadri Skera.

Objekti: Shfuqizimi i udhëzimit të përbashkët të ministrit të Financave dhe ministrit të Drejtësisë nr. 1665/1, datë 5.3.2014, “Për caktimin e tarifave përmbauesve dhe shërbimet e ofruara nga shërbimi përmbauesve gjyqësor privat”, si akt i dalë në kundërshtim me përmbajtjen e ligjit.

BAZA LIGJORE: Neni 10, paragrafi 2, germa “b”, i ligjit nr. 49/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, nenet 10, 25, 47 e 48 të ligjit nr. 10031, datë 11.12.2008, “Për shërbimin përmbauesve gjyqësor privat” (i ndryshuar), neni 118 i Kushtetutës së RSH-së.

Gjykata, në përfundim të shqyrtimit gjyqësor të çështjes, pasi dëgjoi përfaqësuesin e palës paditëse, që në diskutimin e tij përfundimtar kërkoi:

- *Pranimin e padisë dhe shfuqizimin e udhëzimit të përbashkët të ministrit të Financave dhe ministrit të Drejtësisë me nr. 1665/1, datë 5.3.2014, “Për caktimin e tarifave përmbauesve dhe shërbimet e ofruara nga shërbimi përmbauesve gjyqësor privat”, si akt i dalë në kundërshtim me përmbajtjen e ligjit.*

Dëgjoi përfaqësueset e palës së paditur, Ministrisë së Financave, që në diskutimin e tyre përfundimtar kërkuan:

- *Rrëzimin e kërkesëpadisë si të pabazuar në ligj e prova.*

Dëgjoi përfaqësuesin e Avokaturës së Shtetit, që në diskutimin e tij kërkoi:

- *Rrëzimin e padisë, pasi akti nënligjor normativ është i bazuar në ligj.*

Dhe vlerësoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Dhoma Kombëtare e Përmbauesve Gjyqësorë Privatë i është drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit me padinë objekt gjykimi, duke kërkuar shfuqizimin e urdhrin të përbashkët të ministrit të Financave dhe ministrit të Drejtësisë nr. 1665/1, datë 5.3.2014, “Për caktimin e tarifave përmbauesve dhe shërbimet e ofruara nga shërbimi përmbauesve gjyqësor privat”, duke parashtruar këto pretendime:

- *Së pari*, udhëzimi në fjalë është nxjerrë tej kompetencave që ligji nr. 10031 u ka dhënë ministrit të Financave e ministrit të Drejtësisë dhe, për më tepër, ka parashikime që kanë dalë mbi ligjin. Papajtueshmëria e aktit nënligjor me ligjin ka sjellë si rrjedhojë cenim të ushtrimit të kësaj veprimtarie. Në udhëzim, referohet se ka dalë në zbatim të nenit 47 të ligjit nr. 10031/2008, që njeh të drejtën e dy ministrave vetëm për të përcaktuar masën e tarifës dhe llojet e shërbimeve përmbauesve. Ndërkohë, në udhëzim janë përcaktuar edhe llojet e tarifave, gjë e cila nuk është autorizuar nga ligji. Kjo vjen në kundërshtim me parashikimet e nenit 118, pika 2, të Kushtetutës. Në pikat 1, 2 dhe 3 të këtij udhëzimi, është përcaktuar se tarifën të cilat duhet të aplikohen janë: “tarifa bazë”, “tarifa e shërbimit” dhe “tarifa e suksesit”. Përfshirja në udhëzim e “tarifës së suksesit”, është parashikim që bie ndesh jo vetëm me ligjin, por edhe me objektin e veprimtarisë së përmbauesit gjyqësor.

- *Së dyti*, akti në fjalë cenon parimin e hierarkisë së akteve normative. Ky udhëzim, si i dalë në zbatim të Kodit të Procedurës Civile dhe ligjit nr. 10031, “Për shërbimin përmbauesve gjyqësor privat”, duhet t’u përmbahet përcaktimeve të këtyre të fundit, duke mos tejkaluar apo mos kufizuar fushën e veprimtarisë së përmbauesve gjyqësorë privatë. Titujt ekzekutivë, që vihen në ekzekutim nga shërbimi gjyqësor përmbauesve, janë përcaktuar në nenin 510 dhe në titullin II ndahen në ekzekutime në fusha të veçanta. Në udhëzimin nr. 1665/1 nuk parashikohet në asnjë dispozitë të tij tarifa e aplikueshme për objektin e ekzekutimit që i përket “kryerjes së një veprimi të caktuar” ose për objekte të pavlerësueshme. Mospërfshirja në ekzekutim e këtyre rasteve, duke mos i konsideruar si shërbime përmbauesve të tarifueshme, përbën tejkalim të parashikimeve të ligjit. Udhëzimi nuk mund të prevalojë mbi ligjin, pasi kjo cenon hierarkinë e akteve normative, të parashikuara në nenin 116 të Kushtetutës. Kjo cenon të drejtën e kreditorëve për ekzekutimin e vendimeve të këtij lloji, duke cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor. Mospërcaktimi i këtij lloji shërbimi si i tarifueshëm, e vë shërbimin përmbauesve gjyqësor privat në pozita të pabarabarta në treg me shërbimin përmbauesve gjyqësor shtetëror. Kjo kufizon tagrat që përmbauesve gjyqësorë u janë dhënë me ligj për ekzekutimin e titujve ekzekutivë.

- *Së treti*, në pikën 4.2, germa “g”, në udhëzim janë parashikuar si shpenzime, të cilat nuk mbulohen nga tarifa përmbauesve, ndër të tjera, dhe “shpenzimet e menaxhimit të zyrës së subjektit përmbauesve”. Kjo vë në pozita të pabarabarta debitorët, të cilët ngarkohen në fund me pagesën e këtij lloji shpenzimi në varësi të zyrës përmbauesve që ka zgjedhur kreditori.

- *Së katërti*, aspekti tjetër diskriminues i udhëzimit është edhe parashikimi i një tarife fikse lidhur me tarifën shtesë për “administrimin dhe arkivimin e dosjes përmbauesve”, të parashikuara në nenin XII/7/dh. Kjo tarifë duhet të llogaritet në mënyrë proporcionale me llojin e praktikës përmbauesve në varësi të shpenzimeve për veprimet procedurale të kryera.

- *Së pesti*, në aspektin e parimeve të teknikës legjislativë ky udhëzim ka gabime të mëdha në drejtim të terminologjisë së përdorur apo edhe pasaktësi që krijojnë probleme në zbatimin e tij. Aktet normative duhet të jenë

të qarta dhe të mos krijojnë kontradiktoritet mes neneve të tij. Termat e përdorur duhet të jenë të njëjtë me ata të përcaktuar në ligjin, në zbatim të të cilit ka dalë ky udhëzim.

- *Së gjashti*, përcaktimi në udhëzim i çështjes së përballimit të tarifës përbarimore dhe shpenzimeve përbarimore, përbën tejkalim të kompetencave të dhëna nga ligji.

- *Së shtati*, udhëzimi nuk merr në konsideratë parashikimet e neneve 10 dhe 25 të ligjit nr. 10031, që parashikojnë se në kryerjen e veprimtarisë së tij përbaruesi mbështetet mbi bazën e një modeli kontrate shërbimi që miratohet nga ministri i Drejtësisë sipas modelit që i paraqet Dhoma Kombëtare e Përbaruesve Privatë. Udhëzimi ka dalë tej parashikimeve të kontratës së shërbimit të miratuar, pasi në të nuk gjejnë pasqyrim llojet e tarifave sipas këtij udhëzimi.

- *Së teti*, parashikimet e udhëzimit bien ndesh edhe me parashikimet e ligjit nr. 9975, datë 28.7.2008, “Për taksat kombëtare” (i ndryshuar), pasi sipas udhëzimit, tarifa e suksesit duhet të merret pas kryerjes së shërbimit, kurse në nenin 11, pika “ç”, të ligjit “Për taksat kombëtare”, është parashikuar që çdo tarifë e përcaktuar si e tillë me ligje të veçanta duhet të merret para marrjes së shërbimit.

Lidhur me shkaqet e cituara më sipër, përfaqësueset e palës së paditur, Ministrisë së Financave, dhe Avokati i Shtetit prapësuan se:

- Pala paditëse nuk gëzon legjitimitet aktiv në procesin gjyqësor të iniciuar prej saj për kundërshtimin e udhëzimit nr. 1665/1, datë 5.3.2014. Neni 15 i ligjit nr. 49/2012 ka lidhur interesin e ngritjes së padisë prej shoqatave me cenimin e një interesi të ligjshëm. Ky interes konsiston në të drejtën e shkelur, në cenimin real dhe aktual, dhe jo në premisa teorike që mund të sjellin këtë cenim interesi.

- Udhëzimi nr. 1665/1, datë 5.3.2014 ka dalë në zbatim të neneve 10, germa “e”, 47, 48 e 49 të ligjit nr. 10031/2008. Ky akt nënligjor ka si objekt të tij përcaktimin e llojeve të shërbimeve përbarimore të tarifuar dhe masën e tarifës së subjekteve përbaruese private gjatë procedurës së ekzekutimit të detyrueshëm. Përmbajtja e nenit 10, germa “e”, të ligjit përcakton se edhe tarifat përkatëse për kryerjen e shërbimit përbarimor gjyqësor privat përcaktohen me udhëzim të ministrit të Financave dhe ministrit të Drejtësisë. Duke marrë parasysh parashikimet e nenit 118 të Kushtetutës, në rastin e “rezervës ligjore relative”, çështja konkrete mund të rregullohet edhe me akt nënligjor.

- Udhëzimi objekt shqyrtimi është në përputhje me parimin e lirisë së kontratave, i parashikuar në nenin 660 të Kodit Civil, i cili inkurajon zhvillimin e një sistemi të bazuar në treg të aktivitetit të përbaruesve privatë. Ligji nr. 10031/2008 është i kufizuar në specifikimin e llojeve të aktiviteteve të përbaruesve privatë. Specifikat se si mund të realizohet vënia në ekzekutim e titujve ekzekutivë u janë lënë palëve me anë të kontratës së negociimit, subjekt i parametrave të ligjit dhe çdo udhëzim apo rregulloreje që vendoset nga dy ministritë përkatëse pas konsultimeve me Dhomën.

- Pretendimi se udhëzimi krijon tarifa të reja, përveç atyre të parashikuara në nenet 47 e 48 të ligjit nr. 10031/2008, është i pambështetur dhe i pasaktë. Këto

dispozita nuk specifikojnë ndonjë lloj të veçantë tarife, por vetëm u referohen llojeve të shërbimeve përbarimore për të cilat tarifa aplikohet, inicimit të procedurave të ekzekutimit dhe veprimeve të tjera procedurale dhe ekzekutimit të veprimeve specifike, ligjore dhe teknike, komplekse ose me shumë kohë, për të cilat mund të vendosen tarifa shtesë. Në të dyja këto dispozita, shumica e tarifës dhe llojet e shërbimeve të tarifueshme u janë lënë rregullimit me akt nënligjor.

- “Tarifa e suksesit” ka një themel të fortë në praktikën ndërkombëtare në krahasim me aktivitetet e përbarimit, është krejtësisht vullnetare nga ana e kreditorit dhe përbaruesit. Në asnjë pikë të udhëzimit nuk kërkohet që palët të bazojnë tarifën sipas një rezultati të suksesshëm. Udhëzimi u ka dhënë palëve mundësinë për ta realizuar këtë pagesë dhe ka vendosur shumën maksimale që mund të ngarkohet. Përcaktimi i nocionit të “tarifës së suksesit” është në përputhje me qëllimin e qartë të mekanizmit të stimujve të përbaruesve gjyqësorë për të përfunduar procesin e ekzekutimit të titujve ekzekutivë brenda një afati sa më të shpejtë. Pra, në rastin e tarifave të përbaruesve privatë, një tarifë e suksesshme është e lejueshme nëse është rënë dakord mes palëve, me kusht që tarifa nuk i tejkalon limitet e vendosura nga udhëzimi i përbashkët.

- Pretendimet lidhur me shpenzimet që nuk mbulohen nga tarifa përbarimore (shpenzimet e menaxhimit të zyrës), janë të pabazuara në asnjë argument ligjor.

Në analizë të pretendimeve të parashtruara nga pala paditëse, prapësimeve të palës së paditur dhe Avokaturës së Shtetit, Gjykata Administrative e Apelit vlerëson se:

Kjo Gjykatë ka kompetencën lëndore dhe funksionale për gjykimin e çështjes objekt shqyrtimi. Lidhur me kompetencën lëndore, neni 7 i ligjit nr. 49/2012, përcakton se “*Gjykatat administrative janë kompetente për: a) mosmarrëveshjet që lindin nga aktet administrative individuale, aktet nënligjore normative dhe kontratat administrative publike, të nxjerra gjatë ushtrimit të veprimtarisë administrative nga organi publik*”, kurse neni 17 i po këtij ligji parashikon rrethin e mosmarrëveshjeve lidhur me aktet administrative që shqyrtohen nga gjykata administrative. Në pikën 1 germa “a” të kësaj dispozite, parashikohet se: “*1. Padia ngrihet: a) për shfuqizimin tërësisht apo pjesërisht të aktit administrativ*”.

Në rastin në gjykim konstatohet se padia është ngritur për shfuqizimin e udhëzimit të përbashkët të ministrave të Drejtësisë dhe të Financave që në vetvete përmban vullnetin e shprehur nga këto organe publike, në ushtrim të funksionit të tyre publik, që rregullon marrëdhënie të përcaktuara me ligjin “Për shërbimin përbarimor gjyqësor privat”, duke vendosur rregulla të përgjithshme sjelljeje dhe që nuk shteron në zbatimin e tij. Pra, referuar kritereve të nenit 2, pika 3, të ligjit nr. 49/2012, udhëzimi objekt kundërshtimi përbën akt normativ nënligjor.

Lidhur me kompetencën funksionale, në nenin 10, pika 2, germa “b”, të ligjit nr. 49/2012, është përcaktuar kompetenca e Gjykatës Administrative të Apelit për gjykimin në shkallë të parë të mosmarrëveshjeve me objekt aktet nënligjore normative.

Së dyti, Gjykata, në referim të kriterëve të nenit 15 të ligjit nr. 49/2012, mori në shqyrtim legjitimitetin aktiv të palës paditëse. Që të justifikohet ligjërisht kërkimi për njohjen ose rivendosjen e një të drejte të shkelur ose të mohuar, ky kërkim duhet të bëhet vetëm prej atij të cilit sipas ligjit i përket e drejta e mohuar ose e shkelur prej një të treti dhe vetëm kundër atij që me faktin ose me veprën e tij mohon ose shkel të drejtën e kërkuesit, duke justifikuar në këtë mënyrë ndërhyrjen e gjykatës. Lidhur me këtë fakt, dispozita e sipërpërmendur, parashikon se: “Të drejtën e ngritjes së padisë e ka: a) çdo subjekt, që pretendon se i është cenuar një e drejtë apo një interes i ligjshëm nga një veprim apo mosveprim i organit publik”.

Pra, shtrohet për diskutim çështja nëse kundërshtimi i aktit normativ nënligjor përkatës përbën të drejtë apo interes të ligjshëm që i përket palës paditëse, Dhomës Kombëtare të Përmbauesve Gjyqësorë Privatë. Ligji nr. 10031/2008 ka përcaktuar se përmbauesit gjyqësorë privatë organizohen në shkallë vendi **nëpërmjet përfaqësimit profesional** në Dhomën Kombëtare të Përmbauesve Gjyqësorë Privatë. Dhoma Kombëtare e Përmbauesve Gjyqësorë Privatë përbëhet nga përmbauesit gjyqësorë, të cilët janë pajisur me licencë nga ministri i Drejtësisë (nenet 23, 24). Pra, Dhoma Kombëtare e Përmbauesve Privatë siguron përfaqësimin profesional të të gjithë përmbauesve gjyqësorë privatë. Në kushtet kur edhe udhëzimi i përbashkët objekt kundërshtimi rregullon marrëdhënie që i përkasin aspektit të veprimtarisë së përditshme profesionale të anëtarëve të Dhomës Kombëtare të Përmbauesve Privatë, kjo e fundit gëzon legjitimitetin e plotë aktiv për ngritjen e padisë në gjykim në kushtet kur akti i kundërshtuar shtrin efektet në veprimtarinë e gjithë përmbauesve gjyqësorë privatë, anëtarë të kësaj Dhome.

Së treti, në shqyrtimin e ligjshmërisë së udhëzimit të përbashkët të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave nr. 1665/1, datë 5.3.2014, Gjykata mban në konsideratë parashikimet e nenit 37 të ligjit nr. 49/2012, sipas të cilit:

“1. Gjykata shqyrton ligjshmërinë e veprimit administrativ që kundërshtohet, në bazë të provave të paraqitura nga palët dhe të situatës ligjore dhe faktike që ekzistonte në kohën e kryerjes së veprimit konkret administrativ.

2. Në rastet kur paditësi ose kur ligji material kërkojnë nxjerrjen e një akti administrativ, gjykata e bazon vendimin e saj në situatën faktike dhe ligjore në kohën e marrjes së vendimit.

3. Në rastin kur ligji i jep organit publik të drejtën për zgjedhje alternative, në nxjerrjen e një akti administrativ apo në kryerjen e veprimit tjetër administrativ, gjykata shqyrton edhe nëse:

a) zgjedhja nga organi publik është bërë në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit;

b) zgjedhja nga organi publik është bërë vetëm për të arritur qëllimin e ligjit;

c) zgjedhja nga organi publik është në raport të drejtë me nevojën që e ka diktuar atë.

4. Në rastin e aktit nënligjor normativ, gjykata shqyrton ligjshmërinë e aktit që kundërshtohet, duke vlerësuar të tria kriteret e përcaktuara në pikën 3 të

këtij neni.

5. Për mosmarrëveshjet në fushën e marrëdhënieve të punës, gjykata zbaton legjislacionin që rregullon marrëdhëniet e punës.”.

Sipas kësaj dispozite, në vlerësimin e ligjshmërisë së udhëzimit, objekt kundërshtimi, Gjykata vlerëson nëse **ky akt është nxjerrë nga ministrat përkatës në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit (ligjit nr. 10031/2008 dhe Kodit të Procedurës Civile), vetëm për të arritur qëllimin e ligjit dhe në raport të drejtë me nevojën që e ka diktuar atë**. Objekti i ligjit nr. 10031/2008, rregullimi i Shërbimit Përmbauesor Gjyqësor Privat, si formë e organizimit të shërbimit përmbauesor në Republikën e Shqipërisë, është përcaktuar në funksion të arritjes së qëllimit të tij, realizimit të veprimtarisë procedurale të përmbauesve gjyqësorë privatë për ekzekutimin e detyrueshëm të titujve ekzekutivë, sipas dispozitave të Kodit të Procedurës Civile, Kodit Civil dhe akteve të tjera ligjore dhe nënligjore. Qëllimi final i përcaktimit të organizimit të shërbimit përmbauesor është garantimi dhe respektimi i një procesi të rregullt ligjor edhe në fazën e ekzekutimit të titujve ekzekutivë. Veprimtaria procedurale bazë e përmbauesve gjyqësorë shtetërorë apo privatë është përcaktuar në dispozitat përkatëse të Kodit të Procedurës Civile. Pikërisht në funksion të përmbushjes së kësaj veprimtarie është organizuar edhe shërbimi përmbauesor.

Neni 1 i ligjit nr. 10031/2008 ka parashikuar se “Ky ligj ka si objekt të **përcaktojë** mënyrën e organizimit dhe të funksionimit të shërbimit përmbauesor gjyqësor privat, kriteret që duhet të përmbushin shtetasit për të ushtruar detyrën e përmbauesit gjyqësor privat, statusin, masat disiplinore, detyrat, përgjegjësitë, **tarifat**, si dhe marrëdhëniet me institucionet shtetërore dhe me subjektet e tjera publike dhe private”. Pra, neni 1 ka përcaktuar si objekt të ligjit, midis të tjerave, edhe përcaktimin e tarifave të shërbimit përmbauesor gjyqësor privat. Por çfarë përcakton vetë ligji për realizimin e këtij objekti? Në kreun VIII të ligjit janë dhënë parashikimet lidhur me përcaktimin e tarifave, tarifat shtesë dhe rastet e pakthyeshmërisë së tarifës. Konkretisht është parashikuar:

“Neni 47

Përcaktimi i tarifave

Masa e tarifës dhe llojet e shërbimeve përmbauesorë të tarifuara përcaktohen me udhëzim të përbashkët të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave, pasi merret dhe mendimi i Dhomës Kombëtare të Përmbauesve Gjyqësorë Privatë. **Për fillimin e procedurave të ekzekutimit dhe kryerjen e veprimeve të mëtejshme procedurale** nga Shërbimi Përmbauesor Gjyqësor Privat, **paguhen tarifat përkatëse**, të miratuara me udhëzim të përbashkët të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave.

Neni 48

Tarifa shtesë

Për veprime përmbauesorë teknikisht dhe ligjërisht specifike, komplekse apo që kërkojnë kohë, përmbauesi gjyqësor privat ka të drejtë të kërkojë pagimin e një tarife shtesë. Kjo tarifë paguhet, sipas rastit, me një këst të

vetëm ose me disa këste. Masa e tarifës shtesë dhe llojet e shërbimeve përbarimore të tarifuara përcaktohen me udhëzim të përbashkët të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave, pasi merret dhe mendimi i Dhomës Kombëtare të përbaruesve Gjyqësorë Privatë.

Neni 49

Rastet e pakthyeshmërisë së tarifës

Në rastet e ekzekutimeve të pasuksesshme, kur nga përbaruesi gjyqësor privat janë kryer në mënyrë të rregullt dhe të ligjshme të gjitha veprimet procedurale, tarifat e parapaguara janë të pakthyeshme. Kur pala kreditore ka paguar vetëm tarifën e fillimit të procedurës përbarimore dhe detyrimi përmbushet në mënyrë vullnetare nga pala debitorë, brenda afateve ligjore, tarifa e fillimit të procedurës është e pakthyeshme.”.

Kurse në Kodin e Procedurës Civile lidhur me tarifat përbarimore konstatohen këto përcaktime:

“Neni 515

Vënia në ekzekutim

Urdhri i ekzekutimit vihet në ekzekutim nga shërbimi përbarimor gjyqësor, shtetëror ose privat me anë të përbaruesit gjyqësor, në bazë të kërkesës së kreditorit.

Kreditori, përveç kërkesës për ekzekutim, duhet të paraqesë:

- a) titullin ekzekutiv (origjinal ose i noterizuar);
- b) urdhrin e ekzekutimit (origjinal);
- c) **pagesën e tarifës së vënies në ekzekutim;**
- ç) sipas rastit, prokurën e personit, që përfaqëson palën kreditore.

Neni 525

Shpenzimet e ekzekutimit

Tarifat e përcaktuara për ekzekutimin e urdhrin ekzekutiv paguhen fillimisht nga kreditori dhe pas përfundimit të procedurës së ekzekutimit i ngarkohen debitorit. Shpenzimet e tjera gjatë procedurës së ekzekutimit paguhen nga pala, që i ka shkaktuar ato.”.

Në Kodin e Procedurës Civile është përcaktuar pagesa e tarifës së vënies në ekzekutim si kusht i detyrueshëm për vënien në ekzekutim të urdhrin të ekzekutimit. Ndërkohë neni 525 i këtij Kodi ka parashikuar detyrimin e kreditorit për pagimin fillimisht të tarifave të përcaktuara për vënien në ekzekutim të urdhrin të ekzekutimit, por përcaktimi i tarifave nuk është bërë në këtë Kod. Kjo për faktin se neni 515 i Kodit parashikon se ekzekutimi mund të bëhet si nga shërbimi përbarimor shtetëror, edhe nga shërbimi përbarimor privat dhe organizimi i secilit prej këtyre shërbimeve është bërë me ligj të veçantë. Lidhur me shërbimin përbarimor privat është pikërisht ligji nr. 10031/2008 që parashikon autoritetin përgjegjës për përcaktimin e tarifave, si dhe mënyrën e përcaktimit të këtyre tarifave. Sipas këtij ligji, përcaktimi i tarifave përkatëse për kryerjen e shërbimit përbarimor gjyqësor privat bëhet me udhëzim të përbashkët të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave (neni 10 germa “e”). Por neni 47 i ligjit në fjalë ka specifikuar se çfarë konkretisht mund të përcaktojnë dy ministrat kompetentë lidhur me tarifat. Sipas kësaj dispozite udhëzimi i përbashkët përcakton vetëm llojet e shërbimeve përbarimore të tarifuara edhe

masën e tarifës. Edhe tarifa shtesë e parashikuar në nenin 48 të ligjit specifik nuk është gjë tjetër veçse pagesë për veprime të tjera përbarimore teknikisht dhe ligjërisht specifike, komplekse apo që kërkojnë kohë.

Në analizë të gjithë dispozitave të sipërpërmendura konstatohet se “tarifa e shërbimit përbarimor” s’është gjë tjetër veçse pagesa, shpërblimi, për çdo shërbim përbarimor të kryer nga përbaruesi gjyqësor privat gjatë procedurës së ekzekutimit të urdhrin të ekzekutimit, deri në realizimin e plotë të këtij ekzekutimi. Pikërisht për këtë shkak, edhe në nenet 47 e 48 të ligjit në fjalë është përcaktuar se udhëzimi i përbashkët i dy ministrave përcakton vetëm masën e tarifës dhe llojet e shërbimeve përbarimore të tarifuara. Pra udhëzimi i përbashkët specifikon vetëm llojin e çdo shërbimi përbarimor të tarifuar dhe masën e tarifës për secilin prej këtyre llojeve të shërbimeve. Pikërisht **kjo është forma dhe mënyra që vetë ligji ka parashikuar për realizimin e objektivit dhe qëllimit të vet lidhur me tarifat përbarimore, nxjerrja e një udhëzimi, i cili të specifikojë çdo shërbim përbarimor të tarifueshëm dhe masën përkatëse të kësaj tarife. Çdo përcaktim i ndryshëm nga sa parashikon ligji lidhur me këtë udhëzim, është i kundërligjshëm.**

Në zbatim të detyrimeve të parashikuara në ligjin nr. 10031/2008 (nenet 47 e 48) ministri i Drejtësisë, në bashkëpunim me ministrin e Financave kanë miratuar udhëzimin e përbashkët nr. 1240/5, datë 15.9.2009, “Për caktimin e tarifave për shërbimet e ofruara nga shërbimi përbarimor gjyqësor privat”. Por ky udhëzim rezultoi të jetë revokuar me udhëzimin e përbashkët të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave nr. 1665/1, datë 5.3.2014, “Për caktimin e tarifave përbarimore për shërbimet e ofruara nga shërbimi përbarimor gjyqësor privat”, që është edhe akti objekt kundërshtimi.

Në udhëzimin në fjalë rezultoi të jetë bërë i njëjti përcaktim lidhur me objektin si edhe në ligj. Në pikën 1 të udhëzimit është përcaktuar se: “Ky udhëzim përcakton llojet e shërbimeve përbarimore të tarifuara dhe masën e tarifës së subjekteve përbaruese private gjatë procedurës së ekzekutimit të detyrueshëm”.

Kurse në kreun V, pika 2, të udhëzimit është parashikuar se “Tarifa përbarimore për paditë mbi vlerën 6 000 000 lekë përbëhet nga tarifa për shërbim/veprime përbarimore dhe tarifa e suksesit, të cilat paguhen si më poshtë:

a) Tarifa për shërbim/veprim përbarimor do të paguhet mbi bazën e kryerjes së veprimeve procedurale përbarimore nga ana e subjekteve përbarimore sipas tabelës së mëposhtme...

b) Tarifa e suksesit paguhej fillimisht nga kreditori me mbledhjen e suksesshme të detyrimit përkatës apo rezultateve të tjera të suksesshme siç është rënë dakord midis palëve. Gjithsesi debitori është përfundimisht përgjegjës për pagesën e kësaj tarife në përputhje me shkronjën “c”.

c) Kosto tarifash të pagueshme nga debitori. Debitori i ngarkohen si shpenzime të gjitha shumat e tarifës për veprimet përbarimore, si dhe pjesa takuese e tarifës së suksesit deri në masën e përcaktuar në pikën 3 të kreut IX të këtij udhëzimi.”.

Është e dukshme se krahas tarifës për shërbimet

përbarimor, në këtë udhëzim është përcaktuar edhe një tarifë e re lidhur me paditë me vlerë mbi 6 000 000 lekë, që është tarifa e suksesit. Në pikën 3 të kreut II të udhëzimit është përcaktuar se “*“Tarifa e suksesit” është tarifa që i paguhet subjektit përbarimor për padinë me vlerë më të madhe se 6 000 000 lekë, me kusht mbledhjen nga subjekti përbarimor për llogari të kreditorit të të ardhurave (cash) apo edhe çdo procedurë tjetër e suksesshme, e përcaktuar si e tillë nga palët në kontratën përkatëse dhe e cila mund të jetë në formën e një shume të caktuar, një përqindje të caktuar mbi vlerën e padisë, ose nëpërmjet një formule të kombinuar të të dyjave, por brenda limiteve të përcaktuara në pikën 3 të kreut IX të këtij udhëzimi”*. Në këtë mënyrë në përcaktimet e këtij udhëzimi konstatohet që krahas specifikimit të llojeve të shërbimeve të tarifueshme dhe masave përkatëse të tarifave është përcaktuar edhe një lloj i ri tarife, veç tarifës së shërbimit përbarimor.

Në nenin 118 pikat 1 e 2 të Kushtetutës së RSH-së është përcaktuar se: “1. Aktet nënligjore nxirren në bazë dhe për zbatim të ligjeve nga organet e parashikuara në Kushtetutë. 2. Ligji duhet të autorizojë nxjerrjen e akteve nënligjore, **të përcaktojë organin kompetent, çështjet që duhen rregulluar, si dhe parimet në bazë të të cilave nxirren këto akte.**” Edhe në nenet 47 e 48 të ligjit nr. 10031/2008 janë autorizuar ministrat e Drejtësisë dhe të Financave për nxjerrjen e udhëzimit të përbashkët për përcaktimin e masës së tarifës, llojit të shërbimeve përbarimor të tarifueshme, masën e tarifës shtesë dhe llojet e shërbimeve të tarifueshme (me tarifën shtesë). Por në asnjë prej këtyre dispozitave nuk autorizohen këta ministra për caktimin e tarifave të reja përbarimor. Për më tepër konstatohet që në udhëzim është disponuar edhe lidhur me mënyrën e pagesës së kësaj tarife, si dhe detyrimin për pagimin e saj. Kjo bën që udhëzimi nr. 1665/1 datë 5.3.2014 të mos jetë në përputhje me objektin e përcaktuar në ligj për nxjerrjen e këtij udhëzimi. **Përcaktimi i faktit nëse ky akt është nxjerrë nga ministrat përkatës në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit (ligjit nr. 10031/2008) vetëm për të arritur qëllimin e ligjit dhe në raport të drejtë me nevojën që e ka diktuar atë, rezultojnë në zbatimin nga organet kompetente përkatëse të parashikimeve që bën vetë ligji lidhur me autorizimin që u jep këtyre organeve për nxjerrjen e akteve nënligjore normative.** Moszbatimi nga organet kompetente në mënyrë të përpiktë dhe veprimi në tejkalim të parashikimeve të ligjit cenon objektivin dhe qëllimin e vetë ligjit.

Pretendimi i palës së paditur, përfaqësueses së Ministrisë së Financave, se ligji në nenin 10 germa “e” ka autorizuar ministrat përkatës për të përcaktuar tarifat, duke përfshirë edhe llojet e tyre, është i pabazuar dhe interpretim i gabuar i kësaj dispozite. Parashikimi i germës “e” të nenit 10 duhet parë i lidhur me parashikimet e neneve 47 e 48 të ligjit. Ndërsa neni 10 parashikon përgjegjësitë e ministrit të Drejtësisë lidhur me shërbimin përbarimor gjyqësor privat, nenet 47 e 48 specifikojnë autorizimin përkatës për ministrin e Drejtësisë në bashkëpunim me ministrin e Financave duke përcaktuar edhe çështjet konkrete lidhur me tarifat që duhet të rregullojnë me udhëzim të përbashkët. Pra çështjet lidhur me tarifat për të cilat ligji ka autorizuar dy ministrat për të rregulluar me akt nënligjor, janë të parashikuara në nenet 47 e 48 të ligjit në fjalë. I pabazuar

gjendet nga kjo gjykatë edhe pretendimi se udhëzimi nuk ka vendosur tarifa të reja, por vetëm u referohet llojeve të shërbimeve përbarimor për të cilat tarifa aplikohet, inicimit të procedurave të ekzekutimit dhe veprimeve të tjera procedurale. Tarifa e suksesit nuk rezultojnë të jetë e lidhur me asnjë veprim procedural apo lloj të shërbimit përbarimor. Suksesi është i lidhur me rezultatin final të të gjithë veprimtarisë së përbaruesit në ekzekutimin e titullit ekzekutiv, pavarësisht veprimtarisë së tij procedurale, është i lidhur me sigurimin e përmbushjes së detyrimit nga pala debitorë dhe me shkallën e kësaj përmbushjeje.

Për sa më sipër, gjykata çmon se udhëzimi i përbashkët i ministrit të Drejtësisë dhe i ministrit të Financave nr. 1665/1, datë 5.3.2014, është akt i nxjerrë në kundërshtim me ligjin, për shkak se nuk rezultojnë të jetë nxjerrë në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit që ka autorizuar nxjerrjen e tij. Kjo mënyrë veprimi ka cenuar parimin e ligjshmërisë së organeve të administratës publike të parashikuara në nenin 9 të Kodit të Procedurave Administrative, sipas të cilit: “1. **Organet e administratës publike e zhvillojnë veprimtarinë e tyre në përputhje me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, marrëveshjet ndërkombëtare në të cilat Republika e Shqipërisë aderon, ligjet e Republikës së Shqipërisë, brenda kufijve të kompetencave që u janë dhënë atyre dhe konform qëllimit për të cilat janë dhënë këto kompetenca**”.

Në analizë të të gjitha shkaqet të sipërpërmendura, Gjykata Administrative e Apelit vlerëson se padia e paraqitur na Dhoma Kombëtare e Avokatëve është e bazuar në ligj e si e tillë duhet pranuar. Udhëzimi i përbashkët i ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave nr. 1665/1, datë 5.3.2014 është akt i nxjerrë në kundërshtim me ligjin e si i tillë duhet shfuqizuar në tërësinë e tij.

Neni 117 i Kushtetutës së RSH-së në pikën 1 parashikon se: “1. **Ligjet, aktet normative të Këshillit të Ministrave, të ministrave, të institucioneve të tjera qendrore marrin fuqi juridike vetëm pasi botohen në Fletoren Zyrtare.**”. Në zbatim të kësaj dispozite udhëzimi nr. 1665/1, datë 5.3.2014 ka hyrë në fuqi vetëm pas botimit të tij në Fletoren Zyrtare nr. 27, datë 10.3.2014. Referuar pikës 2 të nenit 43 të ligjit nr. 49/2012, sipas të cilit “**Vendimi për shfuqizimin e aktit nënligjor normativ, me kërkesë të gjykatës që ka dhënë vendimin, publikohet i plotë në të njëjtën mënyrë me atë të parashikuar nga legjislati në fuqi për botimin e aktit**”, kjo gjykatë mban detyrimin për t’i kërkuar Qendrës së Botimeve Zyrtare botimin e këtij vendimi të plotë.

Lidhur me shpenzimet gjyqësore, Gjykata në vlerësim të kriterëve të nenit 106, paragrafi i parë, të Kodit të Procedurës Civile konkludon se duhet t’u ngarkohen palëve të paditura solidarisht për shkak të disponimit nga kjo Gjykatë të pranimit të plotë të padisë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Administrative e Apelit, bazuar në nenet 10, pika 2, germa “b”, 40, pika 1, germa “a”, 41, 42 e 43 të ligjit nr. 49/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”,

VENDOSI:

-Pranimin e padisë së Dhomës Kombëtare të Përbaruesve Gjyqësorë Privatë.

-Shfuqizimin e udhëzimit të përbashkët nr. 1665/1, datë 5.3.2014, “Për caktimin e tarifave përmbartimore për shërbimet e ofruara nga shërbimi përmbartimor gjyqësor privat” të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave.

-Urdhërohet publikimi i këtij vendimi në Fletore Zyrtare nga Qendra e Botimeve Zyrtare.

-Shpenzimet gjyqësore palëve të paditura solidarisht.

-Kundër këtij vendimi lejohet rekurs në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë brenda 30 ditëve duke filluar ky afat nga dita e nesërme e komunikimit të këtij vendimi.